

**LIETUVOS RESPUBLIKOS AUGALŲ VEISLIŲ APSAUGOS ĮSTATYMO NR. IX-618 2, 8,
9, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 19, 22, 23, 24, 25, 26, 28, 32, 35, 38, 41 IR 41⁷ STRAIPSNIŲ
PAKEITIMO ĮSTATYMO AIŠKINAMASIS RAŠTAS**

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto projekto tikslai ir uždaviniai.

Lietuvos Respublikos augalų veislių apsaugos įstatymo Nr. IX-618 2, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 19, 22, 23, 24, 25, 26, 28, 32, 35, 38, 41 ir 41⁷ straipsnių pakeitimo įstatymo projektas (toliau – įstatymo projektas) parengtas atsižvelgus į tai, kad Lietuvos Respublikos augalų veislių apsaugos įstatymas Nr. IX-618 (toliau – įstatymas) priimtas beveik prieš 20 metų – 2001 metais. Remiantis įgyta patirtimi, dalyvaujant Bendrijos augalų veislių tarnybos, kuri įgaliota suteikti teisinę apsaugą augalo veislei visoje Europos Sąjungoje, Administracinės tarybos veikloje ir atsižvelgiant į šių dienų realijas bei vartojamą terminologiją, siūloma tikslinti kai kurias galiojančio įstatymo nuostatas.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai.

Įstatymo projektą rengė Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos (toliau – Žemės ūkio ministerija) Augalininkystės ir agrarinės aplinkosaugos skyriaus (vedėjas V. Ašmonas, tel. 239 1368) vyr. specialistė I. Abraitytė, tel. 239 1243.

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami įstatymo projekte aptarti teisiniai santykiai.

Įstatymo 8 straipsnis nustato, kad Saugomų veislių sąrašą sudaro ir tvarko Saugomų veislių sąrašo tvarkytoja – Žemės ūkio ministerijos įgaliota institucija.

Įstatymo 9 straipsnio 3 dalis reikalauja pateikti paraišką suteikti augalo veislei teisinę apsaugą Lietuvos Respublikoje (toliau – paraiška) lietuvių arba kita Saugomų veislių sąrašo tvarkytojo nustatyta kalba, šiuo atveju pateikiant oficialų vertimą į lietuvių kalbą.

Įstatymo 9 straipsnio 6 dalyje ir 11 straipsnio 2 dalyje paraiškos pateikimo data laikoma data, kai Saugomų veislių sąrašo tvarkytojas gavo ir įregistravo gautą paraišką.

Įstatymo 13 straipsnio 2 dalis nustato, kad augalo veislės techninio patikrinimo (išskirtinumo, vienodumo ir stabilumo (toliau – IVS) tyrimo) ataskaitas Saugomų veislių sąrašo tvarkytojui teikia pareiškėjas (selekcininkas arba jo įgaliotasis atstovas).

Įstatymo 14 straipsnio 1 dalis nustato, kad Saugomų veislių sąrašo tvarkytojas gali pats atlikti IVS tyrimus – techninį augalo veislės patikrinimą. Šio straipsnio 2 dalis nustato, kad pareiškėjas moka Saugomų veislių sąrašo tvarkytojui už atliktus IVS tyrimus, o 3 dalis – kad Saugomų veislių sąrašo tvarkytojas parengia oficialų augalo veislės aprašą.

Įstatymo 16 straipsnio 6 punktas ir 22 straipsnio 2 dalis nustato augalo veislės teisinės apsaugos galiojimo termino pratęsimą.

Įstatymo 17 straipsnio 1 dalis nustato, kad siūlomas augalo veislės pavadinimas turi būti nurodytas paraiškoje.

Įstatymo 19 straipsnis įtvirtina augalo veislės pavadinimo keitimą kreipiantis į teisimą.

Įstatymo 22 straipsnio 3 dalis nustato, kad veislės teisinės apsaugos pasibaigimo data gali būti nurodyta selekcininko prašyme. Jeigu data nenurodyta, atsisakymas įsigalioja kitą dieną nuo prašymo gavimo dienos.

Įstatymo 23 straipsnio 1 dalies 2 punktas nustato, kad veislei buvo suteikta apsauga vadovaujantis tik selekcininko pateikta informacija, bet veislė apsaugos suteikimo metu neatitiko vienodumo ar stabilumo reikalavimų.

Įstatymo 24 straipsnio 1 dalies 5 punktas nustato, kad veislės teisinė apsauga panaikinama, jeigu selekcininkas nesumokėjo valstybės nustatytos rinkliavos už veislės teisinę apsaugą.

Įstatymo 25 straipsnis nustato už kokius Saugomų veislių sąrašo tvarkytojo atliekamus veiksmus mokama valstybės rinkliava.

Įstatymo 26 straipsnio 2 dalyje numatoma galimybė ne tik licencine sutartimi, bet ir raštišku selekcininko leidimu suteikti teisę asmeniui su saugomos veislės dauginamąja medžiaga atlikti veiksmus, nurodytus 26 straipsnio 1 dalyje.

Įstatymo 28 straipsnio 2 dalies 2 punktas nustato, kad jei susitarimo tarp selekcininko ir žemės naudotojo nėra, užmokestis turi sudaryti ne mažiau kaip 50 procentų vidutinio licencinio užmokesčio, mokamo Lietuvoje už tos pačios augalų rūšies sertifikuojamos žemiausios kategorijos dauginamąją medžiagą. Įstatymo 28 straipsnio 5 dalis nustato, kad ūkininkai ir kiti žemės naudotojai, dauginantys saugomų veislių sertifikuotą dauginamąją medžiagą, selekcininkų reikalavimu privalo jiems pateikti duomenis apie saugomos veislės dauginamosios medžiagos naudojimą. Įstatymo 2 straipsnio 11 dalyje, 28 straipsnyje vartojamos sąvokos „ūkininko ūkis“, „ūkininkas“

Įstatymo 32 straipsnio 3 dalis nustato, kad licencinę sutartį Saugomų veislių sąrašo tvarkytojui registruoti pateikia selekcininkas.

Įstatymo 35 straipsnis nustato priverstinės licencinės sutarties sudarymą, jos nutraukimą, ginčų dėl priverstinės licencinės sutarties sudarymo ir nutraukimo sprendimą.

Įstatymo 38 straipsnio 1 dalis nustato, kad Saugomų veislių sąrašo tvarkytojo sprendimų apskundimo terminai ir tvarka, taip pat nustatytų paraiškos trūkumų pašalinimo, sprendimų priėmimo ir pranešimo apie priimtus sprendimus, gautų bei atsiimtų skundų pateikimo terminai nustatomi Saugomų veislių sąrašo nuostatuose.

Nors Įstatymo 9 straipsnio 1 dalyje vartojama formuluotė „selekcininkas ir jo įgaliotas atstovas“ ir pateikiamas trumpinys „pareiškėjas“, 16 straipsnio 3 ir 5 punktuose, 22 straipsnio 3 dalyje, 23 straipsnio 1 dalies 2 punkte ir 2 dalyje, 24 straipsnio 1 dalies 1 punkte, 28 straipsnio 2 dalies 2 punkte ir 5 dalyje, 41 straipsnio 1 dalies pirmojoje pastraipoje ir 41⁷ straipsnyje

nenaudojamas įvestas trumpinys.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama.

Atsižvelgiant į tai, kad Lietuvos Respublikos ūkininko ūkio įstatyme numatyta, jog ūkininko ūkis yra ūkininko turtinių ir asmeninių neturtinių teisių ir prievolių visuma, o ūkininkas – fizinis asmuo, kuris vienas arba su partneriais verčiasi žemės ūkio veikla ir miškininkystė, o jo ūkis yra įregistruotas Ūkininkų ūkių registre, įstatymo projekto 1, 16 straipsniuose atsisakoma ūkininko ūkio ir ūkininko sąvokų, naudojamos sąvokos „žemės naudotojas“ ir „savo naudojama žemė“.

Atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos Vyriausybės įstatymo 22 straipsnio 1 punktą, tikslinamas įstatymo 8 straipsnio 2 dalis, nustatant, kad Saugomų veislių sąrašo tvarkytojas yra Vyriausybės, o ne Žemės ūkio ministerijos įgaliota institucija.

Įstatymo 9 straipsnio 3 dalimi nustatoma teisė pateikti paraišką lietuvių ar Saugomų veislių sąrašo tvarkytojo nustatyta kalba. Atsižvelgiant į Prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 „Dėl Prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių patvirtinimo“, 13.1 papunktį ir 15 punktą (kuriuose numatyta, kad institucijos vadovas turi teisę nustatyti ir kitas kalbas, kuriomis parašyti prašymai gali būti priimami nereikalaujant prašymo vertimo į valstybinę kalbą), bus papildyti Lietuvos Respublikoje saugomų augalų veislių sąrašo sudarymo ir tvarkymo nuostatai, patvirtinti Valstybinės augalininkystės tarnybos prie Žemės ūkio ministerijos direktoriaus 2014 m. vasario 17 d. įsakymu Nr. A1-51 „Dėl Lietuvos Respublikoje saugomų augalų veislių sąrašo sudarymo ir tvarkymo nuostatų patvirtinimo“, įtvirtinant juose nuostatą apie galimybę pateikti paraišką lietuvių ar anglų kalba, nereikalaujant pateikti paraiškos vertimo iš anglų kalbos į lietuvių kalbą. Be to, šioje dalyje numatoma, kad tuo atveju, jeigu paraiška pateikiama kita kalba, negu lietuvių ar kurią nustatė Saugomų veislių sąrašo tvarkytojas, bus prašoma pateikti oficialų vertimą į lietuvių kalbą.

Siekiant teisinio aiškumo paraiškos pateikimo ir jos vertinimo procese, įstatymo projektu 9 straipsnio 6 dalyje išbraukiama nuostata, kad paraiškos gavimo ir įregistravimo metu vertinama, ar paraiška atitinka įstatymo 9 straipsnio 2 dalyje numatytus reikalavimus (ar tinkama paraiškos forma, joje tinkamai nurodyti visi reikiami duomenys), nes, kaip numatyta įstatymo 11 straipsnio 1 dalyje, tai yra vertinama išankstinės ekspertizės metu. Taip pat, siekiant teisinio aiškumo, šioje dalyje tikslinama formuluoė „gavo ir įregistravo“ atsisakant žodžių „ir įregistravo“ bei nustatoma, kad pareiškėjui pateikus ne visus Saugomų veislių sąrašo tvarkytojo nustatytus dokumentus ar (ir) nesumokėjęs valstybės rinkliavos už paraiškos ekspertizę, Saugomų veislių sąrašo tvarkytojas per 3 darbo dienas nuo paraiškos gavimo praneša pareiškėjui raštu apie nustatytus trūkumus ir nurodo

terminą trūkumams pašalinti, kuris negali būti ilgesnis kaip 10 darbo dienų. Tai numatoma Įstatymo 11 straipsnio 2 dalyje ir 12 straipsnio 3 dalyje. Tokiu atveju paraiškos pateikimo data laikoma ta diena, kurią pateikiami visi trūkstami dokumentai ar (ir) sumokama valstybės rinkliava už paraiškos ekspertizę. Įstatymo 11 straipsnio 2 dalyje nustatoma paraiškos pateikimo data: nurodoma data, kai Saugomų veislių sąrašo tvarkytojas gavo reikiamus patikslintus dokumentus.

Keitimasis informacija apie IVS tyrimų atlikimą, IVS tyrimų užsakymas, šių tyrimų ataskaitų pirkimas vyksta tik tarp oficialių institucijų, atsakingų už veislių registravimą ir teisinės apsaugos suteikimą, atstovų (Tarptautinės naujų augalų veislių apsaugos sąjungos dokumento TG/1/3 „Bendras įvadas į išskirtinumo, vienodumo ir stabilumo tyrimą ir suderintą naujų augalų veislių aprašymo kūrimą“ (*General introduction to the examination of distinctness, uniformity and stability and the development of harmonized description of new varieties of plants*) 3 straipsnio 1 dalis). Atsižvelgiant į tai, tikslinamas įstatymo 13 straipsnio 2 dalis, įtvirtinant, kad IVS tyrimo ataskaitas ir oficialų veislės aprašą užsako pats Saugomų veislių sąrašo tvarkytojas.

Atsižvelgiant į tai, kad Lietuva pati neatlieka minėtų tyrimų, bet užsako juos Lenkijoje, COBORU (augalų veislių tyrimo centras) arba, pageidaujant selekcininkui, – kitoje Europos Sąjungos kompetentingoje institucijoje (jeigu jie jau atlikti – perka šių tyrimų ataskaitas ir už jas moka selekcininkas), todėl keičiama įstatymo 14 straipsnio 1 dalis numatant, kad Saugomų veislių sąrašo tvarkytojas organizuoja veislės techninį patikrinimą. Įstatymo projekto 7 straipsnyje nustatoma kad už IVS tyrimų atlikimą selekcininkas moka tyrimus atlikusiai institucijai. Taip pat nustatoma, kad oficialus veislės, kuriai suteikta teisinė apsauga Lietuvos Respublikoje, aprašas gaunamas iš IVS tyrimus atlikusios institucijos, o ne iš Saugomų veislių sąrašo tvarkytojo.

Tikslintinas įstatymo 16 straipsnio 6 punktas ir 22 straipsnio 2 dalis: siūloma naikinti 16 straipsnio 6 punkto formuluotę „ar pratęsimo“ ir 22 straipsnio 2 dalį. Bendrijos augalų veislių tarnyba įkurta ir veikia pagal 1994 m. liepos 27 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 3 skyrius, 16 tomas, p. 390) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2007 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 15/2008 (OL 2008 L 8, p. 2), (toliau – reglamentas) nuostatas. Reglamento 19 straipsnio 1 dalyje nustatyta teisinės apsaugos augalų veislėms galiojimo trukmė, analogiška kaip ir įstatymo 22 straipsnio 1 dalyje. Reglamento 19 straipsnio 2 dalyje numatytas teisinės apsaugos augalo veislei pratęsimas pasiūlius Europos Komisijai. Pažymėtina, kad Bendrijos augalų veislių tarnybos Administracinės tarybos posėdžiuose yra aptariami klausimai dėl veislių teisinės apsaugos Europos Sąjungos teritorijoje: į Bendrijos augalų veislių tarnybos Administracinę tarybą prieš kelis metus kreipėsi selekcininkai, prašydami pratęsti kai kurių gėlių ir daržovių veislių teisinę apsaugą. Bendrijos augalų veislių tarnybos Administracinė taryba tokio leidimo paprašė Europos Komisijos, bet pastaroji jo iki šiol nesuteikė. Augalo veislės teisinės apsaugos pratęsimo neturėtų leisti Lietuvos Respublikos teisės

aktas (įstatymas).

Įstatymo 17 straipsnio 1 dalis nustato, kad siūlomas augalo veislės pavadinimas turi būti nurodytas paraiškoje. Atsižvelgiant į tai, kad veislės IVS tyrimas atliekamas 2 ar 3 metus (neįskaitant žieminių augalų rūšių veislių sėjos metų), tikslinga sudaryti galimybę selekcininkams pateikti tinkamą augalo veislės pavadinimą paskutiniaisiais tyrimo metais, užpildant Saugomo veislių sąrašo tvarkytojo nustatytos formos prašymą paskutiniais tyrimo metais.

Keistinas įstatymo 19 straipsnis dėl veislės pavadinimo keitimo, atsisakant nuostatos dėl augalo veislės pavadinimo keitimo kreipiantis į teismą. Augalo veislės pavadinimai keičiami Saugomų veislių sąrašo tvarkytojo sprendimu, selekcininkui paprašius tai atlikti ir Saugomų veislių sąrašo tvarkytojui nustačius naujo pasiūlyto pavadinimo tinkamumą. Prieš suteikiant augalo veislei teisinę apsaugą, visi siūlomi augalų veislių pavadinimai tikrinami naudojantis Bendrijos augalų veislių tarnybos, kuri atsakinga už augalų veislių pavadinimų tikrinimą, programa „*Variety Finder*“ ir bendraujant su šios tarnybos specialistais.

Įstatymo 22 straipsnio 3 dalyje siūloma nustatyti, kad pateikus prašymą išbraukti augalo veislę iš Saugomų augalų veislių sąrašo, veislės teisinė apsauga nustoja galioti Saugomų augalų veislių sąrašo tvarkytojui priėmus sprendimą išbraukti augalo veislę iš Saugomų augalų veislių sąrašo.

Siūloma patikslinti įstatymo 23 straipsnio 1 dalies 2 punkto redakciją, atsisakant perteklinių žodžių „iš tikrųjų“. Nors praktiškai nesivadovaujama iš selekcininko gauta informacija apie išskirtinumo, vienodumo ir stabilumo tyrimų atlikimą, bet tokia nuostata yra numatyta 1961 m. gruodžio 2 d. Tarptautinės naujų augalų veislių apsaugos sąjungos priimtose Tarptautinės konvencijos dėl naujų augalų veislių apsaugos su pakeitimais, padarytais 1972 m. lapkričio 10 d., 1978 m. spalio 23 d. ir 1991 m. kovo 19 d. Ženevoje, 21 straipsnio 1 dalies ii punkte (kai įstatymo projektas bus priimtas, reikės informuoti Tarptautinę naujų augalų veislių apsaugos sąjungą). Taip pat šiame punkte tikslinami augalų veislės teisinės apsaugos pripažinimo negaliojančia pagrindai, nustatant papildomą kriterijų – veislės teisinė apsauga pripažįstama negaliojančia, jei augalo veislei suteiktas pavadinimas neatitinka įstatymo 18 straipsnio reikalavimų.

Siekiant, kad teisės aktų (įstatymo ir Lietuvos Respublikos rinkliavų įstatymo 9 straipsnio 1 dalis) nuostatos neprieštarautų viena kitai, panaikinamas įstatymo 24 straipsnio 1 dalies 5 punktas, kadangi nesumokėjus valstybės nustatytos rinkliavos už veislės teisinę apsaugą, ji negali būti suteikiama. Taip pat pripažįstamas netekusiu galios įstatymo 25 straipsnis, kaip perteklinis Lietuvos Respublikos rinkliavų įstatymo 4 straipsniui.

Įstatymo 26 straipsnio 2 dalyje siūloma atsisakyti raštiško leidimo suteikti teisę asmeniui su saugomos veislės dauginamąja medžiaga atlikti veiksmus, nurodytus 26 straipsnio 1 dalyje. Tam reikalinga licencinė sutartis – įstatymo 2 straipsnio 8 dalis.

Įstatymo 28 straipsnio 2 dalies 2 punkte nustatoma, kad jei nėra susitarimo tarp selekcininko

ir žemės naudotojo dėl saugomos augalo veislės naudojimo, mokama 50 proc. vidutinio licencinio užmokesčio, mokamo Lietuvoje už tos pačios augalų rūšies sertifikuojamos žemiausios kategorijos dauginamąją medžiagą. Ši nuostata perkelia 1995 m. liepos 24 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1768/95, įgyvendinančio Tarybos reglamento (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje 14 straipsnio 3 dalyje numatytas žemės ūkio išimties taisykles (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 3 skyrius, 18 tomas, p. 63) 5 straipsnio 5 dalies nuostatas.

Įstatymo 28 straipsnio 5 dalyje atsisakoma nuostatos, kad ūkininkai ir kiti žemės naudotojai privalo pateikti duomenis tik apie dauginamą sertifikuotą dauginamąją medžiagą, dauginamą savo ūkyje ar naudojamoje žemėje. Augalo veislės teisinė apsauga galioja 25–30 metų (įstatymo 22 straipsnis), augalo dauginamoji medžiaga sertifikuojama 2–3 metus, todėl selekcininkui reikalinga informacija apie naudojamą dauginamąją medžiagą. Selekcinis užmokestis gali būti renkamas tol, kol žemės naudotojai savo naudojamoje žemėje daugina teisiškai saugomos augalo veislės dauginamąją medžiagą.

Tikslintina įstatymo 32 straipsnio 3 dalis: numatant, kad licencinės sutartys registruojamos Saugomų veislių sąrašo tvarkytojo nustatyta tvarka. Be to, šioje dalyje nustatoma, kad prieš trečiuosius asmenis licencinė sutartis gali būti panaudota ir jiems sukelia teises pasekmes tik tuo atveju, jei ji yra įregistruota Saugomų veislių sąrašo tvarkytojo nustatyta tvarka.

Atsižvelgiant į sutarties laisvės principą, apibrėžtą Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.156 straipsnyje, siūloma pripažinti netekusiu galios įstatymo 35 straipsnį dėl priverstinės licencinės sutarties.

Siūloma papildyti įstatymo 38 straipsnio 1 dalį nustatant, kad Saugomų veislių sąrašo nuostatus tvirtina Saugomų veislių sąrašo tvarkytojas, taip pat papildant nuostata, kad Saugomų veislių sąrašo nuostatuose nustatoma ir Paraiškos suteikti augalo veislei teisinę apsaugą, šių paraiškų ekspertizės, augalo veislės techninio patikrinimo, augalo veislės pavadinimo suteikimo ir keitimo, augalo veislės teisinės apsaugos suteikimo, pripažinimo negaliojančia ir panaikinimo procedūros, saugomų veislių sąrašo tvarkytojo sprendimų priėmimo tvarka ir terminai, nustatytų paraiškos trūkumų pašalinimo terminai, pranešimų apie priimtus sprendimus pateikimo terminai ir sprendimų apskundimo terminai ir tvarka.

Įstatymo 9 straipsnio 1 dalyje, atsižvelgiant į šiuo metu lietuvių kalboje vartojamą terminologiją, siūloma formuluotę „įgaliotas atstovas“ pakeisti į formuluotę „įgaliotasis atstovas“, o įstatymo 16 straipsnio 3 ir 5 punktuose, 22 straipsnio 3 dalyje, 23 straipsnio 1 dalies 2 punkte ir 2 dalyje, 24 straipsnio 1 dalies 1 punkte, 28 straipsnio 2 dalies 2 punkte ir 5 dalyje, 41 straipsnio 1 dalies pirmojoje pastraipoje ir 41⁷ straipsnio 3 dalyje siūloma vartoti įstatymo 9 straipsnio 1 dalyje įtrauktą formuluotę „pareiškėjas“.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai (jeigu rengiant įstatymų projektus toks vertinimas turi būti atliktas ir jo rezultatai nepateikiami atskiru dokumentu), galimos neigiamos priimtų įstatymų pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta.

Kadangi teisinis reguliavimas nėra keičiamas iš esmės, vadovaujantis Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 15 straipsnio 1 dalimi ir Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo metodikos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. vasario 26 d. nutarimu Nr. 276 „Dėl Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo metodikos patvirtinimo“, 4 punktu, numatomo teisinio reguliavimo poveikis nevertintas.

Neigiamų priimto įstatymo pasekmių nenumatoma.

6. Kokią įtaką priimtas įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai.

Priimtas įstatymas neturės įtakos kriminogeninei situacijai ir korupcijos prevencijai.

7. Kaip įstatymo įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai.

Priimtas įstatymas neturės įtakos verslo sąlygoms ir jo plėtrai.

8. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios.

Siekiant į teisinę sistemą inkorporuoti priimtą įstatymo projektą, naujų įstatymų priimti nereikės.

9. Ar įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o įstatymo projekto sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.

Įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymo, kitų teisės aktų reikalavimų. Įstatymo projekto sąvokos įvertintos Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.

10. Ar įstatymo projektas atitinka Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus.

Įstatymo projektas atitinka Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentų nuostatas.

11. Jeigu įstatymui įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, kas ir kada juos turėtų priimti.

Priėmus siūlomus įstatymo pakeitimus, reikės pakeisti Lietuvos Respublikos Vyriausybės

2000 m. gruodžio 15 d. nutarimą Nr. 1458 „Dėl Konkrečių valstybės rinkliavos dydžių sąrašo ir Valstybės rinkliavos mokėjimo ir grąžinimo taisyklių patvirtinimo“. Be to, Vyriausybė turės paskirti Saugomų veislių sąrašo tvarkytoją. Taip pat reikės pakeisti Lietuvos Respublikoje saugomų augalų veislių sąrašo sudarymo ir tvarkymo nuostatus, patvirtintus Valstybinės augalininkystės tarnybos prie Žemės ūkio ministerijos direktoriaus 2014 m. vasario 17 d. įsakymu Nr. A1-51 „Dėl Lietuvos Respublikoje saugomų augalų veislių sąrašo sudarymo ir tvarkymo nuostatų patvirtinimo“.

12. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais).

Priėmus įstatymo projektą, valstybės biudžeto lėšų nereikės.

13. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados.

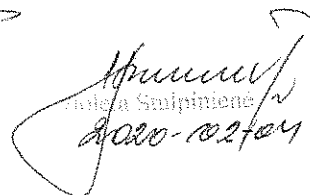
Specialistų vertinimų ir išvadų negauta.

14. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis.

„Augalo veislė“, „Augalų veislių teisinė apsauga“.

15. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai.

Nėra.

2020-10-27-04